

Petru și credincioșii dintre neamuri

Pentru studiul din această săptămână, citește: Faptele 2:5-21; 10:1-48; 11:1-10; 15:1-35; Romani 2:14-16.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „«Pocăiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu nostru.»” (Faptele apostolilor 2:38,39)

Petru a fost primul apostol care a proclamat mântuirea neamurilor. El a continuat să asigure conducerea bisericii mai mulți ani la rând după înființarea ei și chiar după ce Pavel a devenit misionarul neamurilor prin excelență. Petru și Pavel au ajutat biserica primară și conducerea ei (formată în majoritate din iudei) să înțeleagă universalitatea Marii Trinități.

Petru s-a ocupat de realizarea unității între credincioși, unindu-i pe convertiții dintre neamuri, care nu aveau cunoștințe despre legile și tradițiile iudaice, cu convertiții dintre iudei, care tindeau să transforme tradițiile în adevăruri divine absolute. Ca toți pionierii misionari, Petru a trebuit să facă distincție între adevărurile divine absolute, neschimbătoare, și tradițiile religioase, relative, fără consecințe majore în viața credinciosului, fie el iudeu sau păgân. Astfel, când s-a adunat laolaltă biserica din Ierusalim, el a fost acela care a declarat cu privire la neamuri că Dumnezeu „n-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință” (Faptele 15:9), contribuind astfel la soluționarea problemelor care periclitau unitatea bisericii primare.

Astăzi: Ziua împotriva drogurilor

Ultimele cuvinte rostite de Isus înainte de înălțare au fost de natură misionară: „Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8). Ele repetă mandatul de a răspândi Evanghelia în toată lumea. După numai cincizeci de zile, lucrarea a început să capete contur, iar Petru a jucat un rol important.

1. Cum dovedește evenimentul relatat în Faptele 2:5-21 că Dumnezeu intenționa ca Evanghelia să ajungă în toată lumea și că rolul de a o proclama îl aveau iudeii?

Marea Trimitere și-a găsit prima împlinire în Ziua Cincizecimii. Prima revărsare a Duhului Sfânt a avut ca țintă evanghelizarea lumii și a avut rezultate mari, dar a fost numai o anticipare a rezultatelor cu mult mai mari ce aveau să apară în anii următori.

Predica lui Petru a conținut câteva idei care au rămas relevante până în zilele noastre:

Mai întâi, el a afirmat că profețiile și făgăduințele din Vechiul Testament s-au împlinit în Hristos (Faptele 2:17-21), un adevăr dovedit prin minunile și semnele puternice care au însoțit lucrarea Sa, dar și prin moartea și învierea Sa (versetele 22-24).

În al doilea rând, a arătat că Isus a fost înălțat la dreapta lui Dumnezeu, iar acum El este Hristos (Mesia) și Domn al tuturor (versetele 33-36). În El, pot primi iertarea de păcate toți aceia care se pocăiesc și sunt botezați (versetele 38, 39).

Îl vedem aici pe Petru exact așa cum era: un ucenic activ și vocal, care își apără credința în Isus, chemat de El să fie un conducător puternic al bisericii în zilele ei de început. Deși mai puțin cosmopolit, eficient și adaptabil la alte culturi și religii decât era apostolul Pavel (vezi Galateni 2:11-14), Petru a deschis calea Evangheliei spre aproximativ cincisprezece popoare în ziua în care le-a predicat iudeilor din diaspora aflați în Ierusalim. El s-a folosit astfel de o ocazie foarte importantă pentru a duce vestea bună în Orientul Mijlociu de la data aceea.

Ce anume te împiedică să fii receptiv la călăuzirea Duhului Sfânt, așa cum a fost Petru? Cum pot fi îndepărtate eventualele obstacole?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască faptul că un convertit mai are de învățat și după ce L-a primit pe Isus ca Mântuitor personal.

La nivelul sentimentelor: Să se bucure de făgăduința că Dumnezeu îi va ajuta să se dezvolte în viața creștină și să participe la lucrarea Sa.

La nivel practic: Să ia decizia de a găsi ocazii să intre în contact cu oamenii din afara bisericii pentru a le vorbi despre dragostea lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Să învățăm de la Isus

- A. Petru a învățat cât a trăit. Cum crezi că a fost afectată lucrarea lui ulterioară de faptul că L-a trădat pe Isus și a fost iertat de El?
- B. Pentru Petru, un iudeu credincios, chiar și numai gândul de a consuma carne necurată era o oroare. Ce putem face pentru a fi receptivi la călăuzirea lui Dumnezeu și dispuși să ieșim din zona de confort, dacă e necesar?
- C. Petru a stat pentru prima oară la masă cu neevrei în casa lui Corneliu, o experiență incomodă pentru el. De ce i-a fost atât de greu dacă Îl văzuse pe Isus de atâtea ori stând la masă cu „păcătoșii”?

II. Sentimente: În fața neprevăzutului

- A. Cum crezi că s-a simțit Petru când a stat pentru prima oară la masă în casa unui păgân?
- B. Cum poți dobândi dorința de a renunța la confortul personal de dragul Evangheliei?

III. Practic: Pregătiți și dornici

- A. Roagă-te ca Dumnezeu să-ți păstreze inima și mintea deschise față de ideile noi și față de oportunitățile pe care ți le oferă.

Rezumat: Apostolul Petru a făcut multe greșeli, dar dispoziția lui de a învăța și atitudinea lui deschisă față de călăuzirea lui Dumnezeu sunt o lecție importantă pentru fiecare dintre noi.

2. Citește Faptele 10:1-8,23-48. Ce învățăm despre mântuire și mărturie din istoria acestui om convertit dintre neamuri?

Convertirea lui Corneliu, un ofițer din armata romană, a fost numită „Cincizecimea neamurilor”. Este o relatare esențială în cartea Faptele apostolilor, deoarece răspunde la întrebarea care stârnea cele mai mari dezacorduri în biserica primară: Putea un om dintre neamuri să devină creștin fără ca mai întâi să devină iudeu?

Sediul armatei romane pentru toată Iudeea, inclusiv pentru Ierusalim, era Cezareea. Corneliu era probabil unul dintre cei șase centurioni aflați la conducerea celor șase sute de ostași din cohorta „Italiana” care își avea baza acolo. Numele indică descendența sa dintr-o ilustră familie de ofițeri romani, din care făcuse parte și comandantul care îl învinsese pe Hannibal, un general cartaginez care devastase Roma ani la rând. Corneliu era un om temător de Dumnezeu, care se bucura de părtășia spirituală cu familia lui, care se ruga în mod regulat și era generos cu nevoiașii. Dumnezeu a auzit rugăciunile lui și a trimis la el un înger cu un mesaj special.

„Crezând că Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului, Corneliu Îl venera, recunoștea autoritatea Lui și căuta sfatul Său în toate aspectele vieții. Îi era credincios lui Iehova în viața de familie și în îndeplinirea de servicii. Ridicase în casa lui un altar lui Dumnezeu, întrucât nu îndrăznea să-și aducă la îndeplinire planurile sau să-și poarte responsabilitățile fără ajutorul lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 133

Observăm, de asemenea, reacția lui Corneliu la întâlnirea cu Petru: s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat, un act care probabil că l-a șocat pe apostol. Înțelegem de aici că acest om, deși era cucernic și binecuvântat de Dumnezeu, avea încă multe adevăruri de învățat, unele chiar elementare.

Ce calități ale lui Corneliu ar fi bine să urmărim să dezvoltăm și noi în viața noastră spirituală?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Faptele 11:17,18

Ideea de bază: Istoria lucrurilor remarcabile realizate de Dumnezeu prin viața și prin slujirea lui Petru este o încurajare pentru creștinii de astăzi. Dacă Dumnezeu a putut lucra prin el, înseamnă că poate lucra și prin noi.

Experiența lui Petru în alegerea căii de urmat a fost lungă și amară: I s-a opus lui Isus când El le-a vorbit despre moartea Sa (Matei 16:22-24), și-a luat ochii de la Isus și s-a scufundat în mare (Matei 14:22-32), a tăiat urechea robului marelui-preot (Ioan 18:10,11), a dormit în Ghetsimani (Matei 26:36-46) și, în final, L-a tăgăduit pe Isus cu numai câteva ore înainte de răstignire (Matei 26:69-75). Folosește această ocazie pentru a studia împreună cu grupa ta impactul pe care l-au avut experiențele acestea asupra lucrării sale ulterioare și asupra atitudinii lui față de răspândirea Evangheliei printre neamuri.

Discuție introductivă

Comparați următoarele citate și discutați-le:

1. „[Biserica] a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este să ducă Evanghelia în lume.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 9
2. „Biserica este biserică numai atât timp cât există pentru alții.” – Dietrich Bonhoeffer, citat în Joel Lawrence, *Bonhoeffer: A Guide for the Perplexed*, p. 36
3. „Biserica există prin misiune, tot așa cum focul există prin ardere.” – Emil H. Brunner, *The Word and the World*, p. 108

Diferența dintre Petru cel din evangheliile și Petru cel din Faptele apostolilor este ca de la cer la pământ. Dacă la tinerete Petru are un orizont mărginit, vederi înguste și nu înțelege viziunea mai amplă a Domnului Isus (Matei 16:21-23), la maturitate, el este pasionat de misiunea care trece de barierele geografice și culturale și are convingerea că orice om din „orice neam” este primit de Dumnezeu (Faptele 10:35).

De discutat: Biserica noastră locală este orientată către exterior sau către interior? Ce activități în care investim timp și bani ne distrag de fapt atenția de la misiunea esențială a bisericii? Ce pași concreți putem face pentru a ne direcționa eforturile către misiune la fel ca Petru și biserica primară?

„Atunci, Petru a început să vorbească și a zis: «În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El” (Faptele 10:34,35). Deși pentru noi cuvintele acestea nu par chiar atât de revoluționare, faptul că ele au ieșit de pe buzele lui Petru este uluitor. Să nu uităm cine era Petru, de unde provenea el și care erau atitudinile cu care încă se lupta (vezi Galateni 2:11-16). Experiența aceasta cu Corneliu l-a ajutat să înțeleagă că avea un comportament greșit și să-și facă o mai bună imagine despre intențiile lui Dumnezeu cu privire la răspândirea Evangheliei.

3. Citește Faptele 11:14. De ce este nevoie ca Evanghelia să fie dusă și unor oameni evlavioși, așa cum era Corneliu?

După cum am văzut, Corneliu era un „om temător de Dumnezeu” (Faptele 10:2), care mai avea multe de învățat (ca noi toți, de altfel). Faptul că postea, se ruga și făcea multe milostenii era o dovadă a deschiderii inimii sale către Domnul și, la timpul potrivit, Dumnezeu a intervenit în mod minunat în viața sa.

„Nici rugăciunea, nici milosteniile nu au în ele însele o virtute care să-l recomande pe păcătos înaintea lui Dumnezeu; numai harul lui Hristos, prin jertfa Sa ispășitoare, poate înnoi inima și poate face slujirea noastră plăcută înaintea lui Dumnezeu. Acest har a lucrat la inima lui Corneliu. Spiritul lui Hristos i-a vorbit sufletului; Isus îl atrăsese la El, iar el s-a supus acestei atracții.” – Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 6, p. 1059

O altă idee care merită reținută este aceea că Dumnezeu nu a trimis îngerul la Corneliu cu scopul de a-i propovădui Evanghelia, ci pentru a-l pune în legătură cu Petru, apostolul care avea să-i vorbească despre Isus (vezi Faptele 10:34-44). Avem aici un exemplu despre cum lucrează Dumnezeu prin oameni, pentru alți oameni.

4. Ce lămuriri ne aduce Romani 2:14-16 cu privire la situația în care se afla Corneliu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Simon, fiul lui Iona

(Revezi împreună cu grupa Faptele 10:1-8.)

Teologul Robert Wall sugerează că istoria apostolului Petru din acest pasaj ar avea mai multe puncte în comun cu istoria lui Iona. – Robert W. Wall, „Peter, «Son» of Jona: the Conversion of Cornelius in the Context of Canon”, *Journal for the Study of the New Testament*, vol. 9, nr. 1 29, pp. 79, 90

Un prim element este însuși numele aramaic al lui Petru, Simon Bar-Iona (Matei 16:17). În ambele relatări, Dumnezeu îi îndeamnă pe mesagerii Lui îndărătnici să meargă de la Iafu (sau Iope) la *goyim* – la neamuri (Iona 1:2, Faptele 9:43). În cazul lui Iona, ținta misiunii este o cetate – Ninive. În cazul lui Petru, ținta misiunii este Corneliu și familia lui. Inițial, amândoi protestează: Iona în fapt (pornește cu o corabie pe Marea Mediterană în loc să plece la Ninive), iar Petru verbal („Nicidecum, Doamne”). Pentru a-i convinge să-și îndeplinească lucrarea, Dumnezeu intervine în mod dramatic – în cazul lui Iona, printr-o furtună și un pește mare (Iona 2:1), iar în cazul lui Petru, printr-o viziune cu animale necurate (Faptele 10:16). Iona stă trei zile în burta peștelui și Dumnezeu a trebuit să-i vorbească de trei ori lui Petru în viziune.

Dumnezeu le spune, atât lui Iona (Iona 3:2), cât și lui Petru (Faptele 10:20), să se scoale și să meargă la niște păgâni pentru a le duce mesajul Său. În ambele cazuri, păgânii cred și sunt iertați (Iona 3:5; Faptele 10:43). De asemenea, în ambele cazuri, experiențele convertirii generează reacții ostile. În cazul lui Iona, în mod ironic, reacția ostilă vine din partea profetului însuși (Iona 4:1). În cazul lui Petru, reacția ostilă vine din partea credincioșilor iudei (Faptele 11:2). În final, Dumnezeu Însuși intervine pentru a liniști protestele: „Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare?” îl întreabă El pe Iona. Iar Petru pune întrebarea: „Cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?” (Faptele 11:17).

Asemănările acestea ne arată că Dumnezeul lui Iona, Acela care a iertat neamurile și le-a cruțat, este unul și același cu Dumnezeul lui Petru – un Dumnezeu care își extinde harul și mila dincolo de granițele poporului Său ales. Ideea aceasta apare în mod frecvent în scrierile profeților din Vechiul Testament. De exemplu, pentru a-și descrie mi-

Petru și-a schimbat atitudinea față de neamuri înainte să intre în contact cu Corneliu, schimbare de a cărei necesitate ceilalți credincioși iudei nu erau conștienți (vezi Faptele 10:44,45). Ce anume a produs această schimbare în Petru?

5. Citește Faptele 10:9-22 și 11:1-10. De ce a fost nevoie ca Dumnezeu să-i dea lui Petru o asemenea viziune? Care a fost efectul?

Convertirea lui Corneliu și rolul lui Petru, care a dat mărturie, au fost atât de importante pentru misiunea bisericii, încât Dumnezeu a comunicat în mod supranatural atât cu misionarul, cât și cu cel care avea să-l cheme: a trimis un înger la Corneliu, iar lui Petru i-a dat o viziune.

De asemenea, să nu pierdem din vedere un detaliu: Petru a găzduit în Iope la un tăbăcar (Faptele 9:43; 10:6,32). Iudeii aveau repulsie față de tăbăcari, deoarece aceștia se atingeau de animale moarte și excreții de animale în procesul de prelucrare a pieilor.

Înainte de a avea viziunea, unele dintre atitudinile lui Petru erau contrare Evangheliei. Atât el, cât și familia lui Corneliu aveau nevoie să renunțe la o parte din bagajul lor cultural. Toți oamenii, reprezentați în viziunea lui Petru de „tot felul de dobitoace [animale]”, sunt copiii lui Dumnezeu.

Chemarea lui Petru de a-i da mărturie lui Corneliu ne lasă să înțelegem că, deși toți oamenii sunt acceptați de Dumnezeu, nu toate religiile sunt acceptate. Corneliu era deja un om pios, ca aproape orice om din societatea antică. Ca soldat, era probabil familiarizat cu închinarea la zeul războiului, iar ca ofițer, participase probabil la închinarea adusă împăratului ca zeu. Dar aceste lucruri nu erau acceptate de Dumnezeu.

Avem aici o lecție pentru aceia care se apropie de religiile necreștine, pornind de la premisa egalității acestora cu creștinismul. Atitudinea lor, chiar dacă în unele cazuri este motivată de intenții bune, duce la diluarea unicității și scopului adevărilor biblice.

Cum arătăm respect față de oamenii cu a căror credință nu suntem de acord?

siunea, Pavel și Barnaba citează din Isaia: „Te-am pus ca să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului” (Faptele 13:47). Petru și-a însușit repede lecția și le-a spus lui Corneliu și familiei acestuia: „Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor” (Faptele 10:43).

Convertirea lui Corneliu poate fi privită ca o continuare a aceeași „lucrări a milei divine, desfășurate în Ninive”, sugerează Robert Wall, iar „Simon Petru, ca un fiul al aceluia Iona, chemat de Dumnezeu părinților lui să convertească neamurile; poporul lui Dumnezeu nu trebuie să facă altceva decât să Îl laude pe Dumnezeu și să spună: «Dumnezeu a dat deci și neamurilor pocăință, ca să aibă viața» (Faptele 11:18).” – *Journal for the Study of the New Testament*, p. 85

De discutat: Continuă „lucrarea milei divine” să se desfășoare și în biserica noastră? Sub ce aspecte? Cum să ne concentrăm atenția spre misiune? Ce aspecte demonstrează că suntem mai preocupați de menținerea a ceea ce avem deja?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Dacă suntem sinceri, recunoaștem că avem și noi ceva din atitudinea lui Petru de la început. Oamenii au avut dintotdeauna tendința de a acționa după propriile idei în loc să se încreadă pe deplin în Dumnezeu. Dar este încurajator să-l vedem pe Petru transformat într-un instrument prin care Dumnezeu a deschis înaintea bisericii creștine primare un nou teritoriu misionar. Descoperă împreună cu grupa ta căile practice prin care ne putem consolida dependența de Domnul.

Întrebări pentru meditație

1. După ce lucruri și-au dat seama oamenii că Petru și Ioan fuseseră cu Isus (Faptele 4:13)? Pot spune oamenii din jurul nostru același lucru despre noi?

2. Misiunea de a duce Evanghelia în toată lumea este copleșitoare dacă luăm în calcul dezvoltarea rapidă a orașelor, Fereastra 10/40, populația secularizată și postmodernă tot mai numeroasă. Ce lecție din experiența lui Petru ne poate ajuta să privim misiunea din perspectiva adecvată?

3. Ce fel de prejudecăți culturale ne afectează misiunea, ca biserică?

Succesul inițial al misiunii pentru neamuri a ridicat în biserică primară problema convertirii lor la credința în Isus, o credință care i-a „altoit” la credința biblică (Romani 11:17). Întotdeauna apar tensiuni când oamenii din alte religii și culturi se alătură unei biserici cu principii solide. În acest caz, creștinii iudei, cu marele lor respect față de cerințele legilor și ritualurilor din Vechiul Testament, au presupus că noii convertiți dintre neevrei aveau să accepte și să dea ascultare acestor legi și ritualuri. Cea mai mare problemă era circumcizia, semnul fundamental al intrării în comunitatea iudaică pentru bărbați, un simbol al conformării față de toate cerințele iudaismului. Era necesar să li se impună acestor convertiți la creștinism circumcizia? Unii creștini din Iudeea își susțineau această convingere într-un limbaj teologic ferm: pentru ei, circumcizia era esențială pentru mântuire.

6. Cum a clarificat Adunarea Bisericii de la Ierusalim această problemă importantă? Faptele apostolilor 15:23-29

Conciliul de la Ierusalim nu s-a ocupat în mod exclusiv de problema circumciziei, ci de o serie întreagă de practici culturale pe care Evanghelia nu le cerea de la convertiții ei. Hotărârea Adunării (versetele 23-29) a oferit o platformă comună pe care creștinii iudei și cei dintre neamuri puteau coexista în bună înțelegere. Valorile fundamentale ale iudeilor erau respectate, iar neamurilor li se îngăduia să evite circumcizia. A fost o decizie atât de ordin practic, cât și teologic. Ea este pentru biserică un model de tratare a problemelor înainte ca discordia să capete proporții. Misionarii cu experiență învăț să identifice principiile fundamentale ale credinței creștine și să pună accentul pe ele, fără să se cramponeze de lucruri neesențiale pentru credință.

Ce lecții desprinse din această relatare pot ajuta biserica de astăzi în rezolvarea chestiunilor controversate?

Activitate: Cere grupei să facă o listă cu activitățile în care este implicată biserica voastră, de la activitatea Școlii de Sabat până la orele de rugăciune și acțiunile de întreținere a sălii de cult. Identificați activitățile care îi au ca țintă pe membrii bisericii și activitățile care îi au ca țintă pe cei din afara bisericii. Există lucruri care ar trebui să se schimbe?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Primii credincioși adventiști aveau o concepție îngustă despre misiune. Până în jurul anului 1870, ei au considerat că zona în care erau chemați să-și desfășoare misiunea se limita strict la teritoriul Statelor Unite. Curând după aceea însă, au acceptat faptul că erau chemați să răspândească mesajul în toată lumea.

În 1874, J. N. Andrews, primul misionar adventist trimis oficial peste ocean, și-a îndreptat toate eforturile către creștinii din Elveția care făceau parte din alte denominațiuni. Abia în anii 1890 au fost trimiși misionari adventiști în statele necreștine. Explorează împreună cu membrii grupei tale posibilitățile de a ne lărgi viziunea despre misiune prin includerea „neamurilor” din lumea contemporană (spre exemplu, demararea lucrării în orașele neglijate, lucrarea cu oamenii din religiile necreștine, lucrarea în campusurile universitare secularizate). Adu-le aminte că orice inovație sau schimbare adusă modului de a face misiune riscă să fie criticată. Citiți împreună Faptele 11:2, unde credincioșii „tăiați împrejur” îl critică pe Petru fiindcă a intrat în casa unor netăiați împrejur și a mâncat cu ei. Discutați și despre reacția pe care au avut-o după ce Petru le-a povestit experiența (Faptele 11:18). Cum putem fi și noi la fel de deschiși față de noile evoluții în domeniul misiunii?

Activitate: Invită-i pe membrii grupei tale să se gândească, individual sau pe echipe de doi sau trei, la cel puțin cinci pași practici, pe care să îi poată pună în aplicare săptămâna viitoare, de a-și spori contactele cu oamenii care nu îl cunosc pe Dumnezeu. Sugestii: consolidarea relației de prietenie cu un vecin pe care îl cunosc deja, legarea unei relații de prietenie cu o persoană necunoscută. Invită-i să-și prezinte ideile în cadrul grupei și discutați-le.

Citește Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, capitolul „Iudei și neamuri”, pp. 188–200.

Întrebări recapitulative

1. De ce nu un alt apostol, ci Petru a fost primul chemat să interacționeze cu neamurile în privința predicării Evangheliei?
2. Care era planul lui Dumnezeu cu privire la neamuri și ce rol ar fi trebuit să joace iudeii în acest plan? Se poate vorbi și în prezent despre un scenariu asemănător (un plan pentru lume și o categorie de credincioși în rolul principal)? Argumentează-ți opinia!
3. Ce învățăm despre Dumnezeu din istoria convertirii lui Corneliu? De ce este nevoie ca Evanghelia să fie dusă și unor oameni evlavioși, așa cum era acest ofițer roman?
4. De ce îngerul trimis la Corneliu nu i-a vorbit acestuia despre Isus, ci l-a pus în legătură cu Petru? Ce lecție învățăm de aici cu privire la metodele lui Dumnezeu în vestirea Evangheliei? De ce ne trimite pe noi, oamenii, și nu o face prin îngeri?
5. De ce a fost nevoie ca Dumnezeu să-i dea lui Petru viziunea cu animalele (Fapte 10:9-20) înainte de a-l trimite acasă la Corneliu? Ce atitudini și mentalități avem nevoie să depășim la rândul nostru, pentru a putea intra în contact cu cei pe care îi considerăm diferiți?
6. De ce folosesc unii creștini viziunea dată lui Petru ca argument pentru a mânca orice fel de carne (și de la animalele necurate)? Ce ne spune aceasta despre atenția și consecvența cu care trebuie să interpretăm Scriptura?
7. Meditează asupra pasajului din Romani 2:14-16. Cum ar trebui să ne raportăm la această idee, din perspectiva misiunii? Altfel spus, dacă cei care nu cunosc legea scrisă o au în inimile lor, de ce mai este nevoie să le vestim Evanghelia?
8. Care erau problemele apărute odată cu convertirile tot mai numeroase dintre neamuri și cum a clarificat Adunarea Bisericii de la Ierusalim aceste probleme? Ce lecții desprindem de aici pentru problemele cu care ne confruntăm în prezent?
9. Cum putem face diferența între principiile fundamentale ale credinței creștine și chestiunile minore, neesențiale?

9. De la disperare la speranță (1)

Cheng trăia într-o tabără pentru refugiați din Phnom Penh (Cambodgia). Într-o zi, în timp ce trecea prin fața unei case, a auzit pe cineva vorbind înaintea unui grup de oameni. Curioasă, s-a dus să vadă ce se întâmpla înăuntru. *Era o biserică?* Auzise că la biserică poți învăța engleza și își dorea mult să studieze această limbă. A așteptat afară până la încheierea programului. Un bărbat a ieșit și s-a prezentat ca fiind pastorul Hang.

– Aș vrea să învăț limba engleză, i-a spus ea.

Pastorul i-a spus că ora de engleză avea loc acolo în fiecare miercuri după-amiază.

Miercuri după-amiază, Cheng s-a prezentat la oră. Profesorul a început lecția cu rugăciune și, la final, a invitat-o să vină sâmbătă la biserică. Ea a venit, dar, neștiind nimic despre Dumnezeu, nu a înțeles predica. Totuși își dorea să mai vină. A continuat să participe la ora de engleză. După două săptămâni, pastorul Hang i-a propus să studieze Biblia vineri după-amiază. Ea s-a bucurat de ocazia de a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu creștinilor și l-a rugat să țină studiul acasă la ea.

Cheng i-a spus pastorului că avea probleme cu soțul. I-a explicat că nu erau căsătoriți legal și soacra ei încerca să-i despartă ca să-și însoare băiatul cu o chinezoaică. Cei doi s-au mutat în altă parte, dar soacra i-a luat copiii și nu o mai lăsa să-i vadă.

După aceea, soțul ei a început să nu-i mai dea bani pentru alimente. Pastorul a ascultat cu compasiune istoria ei tristă și i-a prezentat o posibilă soluție. Observase că Cheng avea talent în domeniul vânzării și i-a propus să vândă cărți adventiste ca să câștige ceva bani. Cheng a acceptat. Pastorul a fost de acord să studieze Biblia cu ea și a condus-o la Isus.

A învățat-o și cum să vândă cărți, dar Cheng nu a reușit să vândă nici măcar o carte. Cele mai prielnice locuri pentru vânzarea de cărți sunt restaurantele la orele dimineții și la masa de seară. Însă era în sezonul ploios și ei îi era dificil să ajungă la aceste restaurante.

Apoi, Cheng s-a rugat: „Doamne, dacă ești Dumnezeu adevărat, dacă vrei să Te urmez, Te rog arată-Ți puterea și ajută-mă să vând cărți în seara asta.” Pe urmă, și-a pus ținta de a vinde trei sau patru cărți cu 1 dolar fiecare. (*Va continua.*)

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63